

og kastede en Daler henad Bordet. Da man spurgte ham om hans Navn, slog han sig for Brystet og kaldte sig »Mestersmeden«. Folk blinkede til hinanden og morede sig over ham.

Da to Soldater kom derind, sprang han op og gjorde militær Honnør. Han bød dem paa en Puns og smøgede sit Ærme op for at brovte med Saaret af Granatsplinten fra Mysunde. Saa begyndte han at snakke om sin Kone og sine Børn og fortalte, at han var kommen til Byen for at købe Stangjern og Værktøj for 200 Rigsdaler.

Først et Par Timer efter kom han igen ud paa Gaden. Han var da sejrende fuld.

KORT fortalt: Dagen efter stod Søren igen i sin mørke Smedje og rystede Huset med Slagene af den vældige Forhammer. Og her stod han siden Dag ud og Dag ind, indtil han blev en gammel Mand.

Han ældedes tidlig. Skallen blev blank og Skægget falmede, før han naaede de halvhundrede. Han blev menneskefjendsk som en Bindehund men gemte sin Græmmelse bag en mørk, storagtig Tavshed. Kun naar han havde taget lovlig mange Snapse til Maden, fik han Mæle og slog da om sig med haanske Ord, saa Folk lo af ham bag hans Ryg. Mange var af den